

TRANSKRIPT GOVORA PREDSEDNIKA OPŠTINE NIKŠIĆ MARKA KOVAČEVIĆA

.... Kada se dešavala prije 166 ljeta čuvena bitka na Grahovcu, u hrišćanskoj, srpskoj i crnogorskoj vojsci Crnogoraca i Hercegovaca isto se ovako uznosila molitva, poja i liturgija, pričešćivali ratnici i pojale bogougodne pjesme. Sa druge strane, u turskoj vojsci oni su lupali u talambase i radili sve ono što azijske vojske čine da protivnika zbune, da ga udalje od molitve, da mu skrenu misli na nešto drugo.

Ko je danas naučio naše rođake da im je bolje da liče više na Turke nego na svoje pretke, nije ih dobro naučio. Ali mi smo tu da držimo ovu nit kontinuiteta. Znamo šta je Grahovačka bitka značila i za Crnu Goru i za čitav srpski narod. Tada su se zajedno Crnogorci i Hercegovci borili na ovom polju i nisu se borili poslednji put zajedno – borili su se i na Vučijem dolu, borili su se i na Klobuku, sve dok nije došlo konačno oslobođenje i ujedinjenje.

Danas pred nama koji smo iz Crne Gore i Hercegovine stoje isti zadaci i moramo imati i mudrost naših predaka ali i njihovu hrabrost da ih ostvarimo onako kako su ih oni ostvarili i na Grahovcu prije 166 godina. Nije lako, često duvaju vjetrovi kao što je danas i na službi duvao jak vjetar, ali jesu vjetrovi, jesu bure a mi nismo slamke – ne padamo u onu malodušnost Vladike Danila koju je u jednom momentu sebi dozvolio u Gorskom vijencu, a uvijek imamo i Vuka Mandušića i Mićunovića da nas podignu i oporave da krenemo dalje u juriš kojeg smo imali ovdje na Grahovcu u liku Miloša Krivokapića koji je isto tako u jednom ključnom momentu reagovao i preokrenuo tok bitke.

Dakle, današnji dan nas uči da sve što radimo vežemo za nebo; i prošle godine je neko pitao, od ovih vlastodržaca i bivših i njihovih pulena, kakve veze ima Spasovdan sa Grahovačkom bitkom. Eto, možete misliti koliko oni imaju veze sa onim ljudima koji su na Spasovdan pobijedili Turke u Grahovačkoj bitki; i to treba uvijek da vam bude pred očima – da su oni neznaveni i da njima jednostavno nije otvoren put prema istini i da onda jednostavno više liče na tuđina nego na sebe – što je Njegoš govorio: “Zarobili su sebe u tuđina”; a mi ćemo raditi na tome da se i oni sjete naše stare slave, da se i oni sjete naših predaka, da i oni zajedno sa nama uznose Bogu molitvu – kao što smo je mi danas uznijeli i što su je uznosili hrišćanski ratnici srpske vojske Crnogoraca i Hercegovaca na Grahovcu prije 166 ljeta na ovom istom mjestu.

Bićemo strpljivi, čekaćemo uvijek otvorenog srca i otvorenih ruku sa pitanjem jesmo li braća – a ako ne, ako neće da budemo braća, ako neko hoće više da liči na Turke, onda Boga mi, u budućnosti prema njima ćemo kao i prema Turcima postupati. Hvala Vam i živjeli.